

TƯỜNG THUẬT CỨU TRỢ QUẢNG NGÃI (29/11/2011) - Phần I

Lê Khánh Thụy

Sau khi đi tặng quà cho đồng bào trại Phong Qui Hòa, Qui Nhơn về, chúng tôi lại tiếp tục lên đường cứu trợ tại huyện Sơn Tây và Trà Bồng của Quảng Ngãi. Một hành trình cũng không kém phần vất vả và so với những chuyến đi Minh Hóa, Quảng Bình và Nam Giang, Quảng Nam. Nói chung, những nơi chúng tôi chọn không chỉ đơn thuần vì bị thiệt hại do lũ lụt mà còn vì là nơi có nhiều đồng bào nghèo, họ luôn gặp khó khăn khi mỗi lần có sự cố bất thường về thiên tai xảy ra.

Sơn Tây là một huyện miền núi nằm ở phía Tây, cách TP Quảng Ngãi khoảng 90 km, giáp giới với Kon Tum và Quảng Nam. Đồng bào ở đây hầu hết là người Dân Tộc, sống chủ yếu nhờ vào trồng các loại cây mì, cau ... trên đất trền núi. Trước kia cây cau đã từng là cây có giá trị kinh tế chủ lực trong đời sống người dân nơi đây, nhưng hiện nay cau mất giá, đời sống bà con tăng phần khó khăn hơn.

Ngày 29/11/2011, phái đoàn cứu trợ của QTTTT xuất phát từ TP Quảng Ngãi vào lúc 5h sáng. Dự kiến 8h đến nơi, nhưng chiếc xe tải chở 2,5 tấn gạo và 2 bao tải quần áo không đủ sức vượt đường đồi dốc, có nhiều chỗ hư hỏng, sạt lở do hậu quả của trận lũ lụt vừa qua. Chúng tôi đã phải hạ xuống 500 kg gạo gởi lại tại một nhà dân ven đường. Chiếc xe tải đã một lần bị chết máy, tay đèn bị cong, thùng nhót bị thủng do va chạm với chỗ lồi trên mặt đường, phải dừng lại nhiều lần để khắc phục tạm thời nhưng vẫn cố gắng bò được đến nơi lúc 12h trưa. Người dân ở đây có mặt từ sáng sớm, họ chờ đợi mỏi mòn, không dám về nhà, nhịn cả cơm trưa vì sợ mất phần. 200 suất quà cho đồng bào xã Sơn Dung đã được ấn định trước, nhưng đồng bào dân tộc các xã khác nghe tin cũng kéo đến rất đông, người quản lý địa phương liên hệ với chúng tôi để xin thêm. Thấy bà con ai cũng có vẻ nghèo khổ, thật thà, chất phát, lại phải chờ đợi rất lâu nên chúng tôi không nỡ từ chối, đành phải chấp nhận cho thêm 50 suất nữa, nhưng 50 suất này không có gạo mà được qui ra tiền. Chúng tôi tặng mỗi suất trị giá 250000đ (không kể quần áo). Gần 2 giờ đồng hồ trao quà dưới nắng ban trưa, ai nấy đều thấm mệt. Chúng tôi dự định sau khi phát quà xong, nếu còn lại ít áo quần sẽ tặng thêm cho những mẹ già, nhưng có lẽ họ không đủ sức đợi chờ nên đã ra về trước khi buổi trao quà kết thúc. Chúng tôi đành tặng thêm cho một số em bé, nhiều người ùa đến chìa tay xin trông rất tội nghiệp. Chúng tôi xúc động và thương họ vô cùng.







Xin xem tiếp phần II → → →